

[Tinning]

Med hensyn til det sidste område bedes ministeren oplyse, om det eksklusivt er geografiske hensyn, der kan betinge tilladelse eller ikke-tilladelse, eller det – som det er fremgået af dagspressen – endvidere indgår i overvejelserne, at fællesantenneanlæg skal være af en vis størrelse for at kunne opnå tilladelse til at nedtage signaler fra kommunikationssatellitterne, og i bekræftende fald ønskes oplyst hvilken størrelse.

Dette sidste er jo ikke uinteressant i forbindelse med den netop foretagne justering af radiospredningsloven, der ophæver kommunegrænsen som naturlig grænse for fællesantenneanlægs virkeområder.

Efter denne justering vil man jo sagtens kunne forestille sig en fællesantenneanlægsudvikling, der ikke alle steder vil forløbe helt efter hybridnetplanlæggernes tanker.

Hvilken instans træffer i sådanne tilfælde afgørelser om, hvilken form for netudbygning der skal gives tilladelse til?

Svar (26/7 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Der vil som hidtil ikke gælde begrænsninger for fællesantenneanlægs modtagning af rundspredte nabolandsprogrammer, der kan modtages ved selve anlægget. Heller ikke modtagelse ved anlægget af programmer fra fremtidige radiospredningssatellitter (DBSer) vil blive underlagt begrænsninger.

For så vidt angår programmer, der overføres via kommunikationssatellitter, forudsættes modtagelsen af disse som udgangspunkt at ske ved P&Ts foranstaltning. Denne forudsætning modificeres af § 4, stk. 3, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, hvorefter der kan gives ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter til programforsyning af vedkommende fællesantenneanlæg, såfremt dette ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.

I vurderingen af, om tilladelse i henhold til § 4, stk. 3, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed bør gives, skal en række hensyn varetages, jfr. bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (L 186), herunder bl.a. hensynet til den fremtidige udbygning af hybrid-

nettet, hvilket bl.a. skal tilgodeses gennem en tidsbegrænsning af tilladelserne.

Dette indebærer, at der formentlig som hovedregel ikke vil blive givet tilladelse til midlertidig nedtagning af radio- og fjernsynsprogrammer via kommunikationssatellitter, såfremt signalforsyning af det pågældende fællesantenneanlæg med det/de pågældende programmer fra hybridnettet vil kunne påregnes inden for en periode af 24 måneder fra tidspunktet for ansøgningen. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil en tilladelse i givet fald blive meddelt for 1 år ad gangen, og den vil kunne forlænges, indtil programforsyning fra hybridnettet er mulig. Det er hensigten, at udstedelsen af midlertidige tilladelser vil ske på en måde, der sikrer, at det pågældende modtageanlæg normalt vil kunne anvendes i mindst 3 år.

Et fællesantenneanlægs størrelse vil i almindelighed være uden betydning for adgangen til at opnå midlertidig tilladelse. I den forbindelse skal jeg med henvisning til det i begrundelsen for spørgsmålet anførte henlede opmærksomheden på, at det i § 5 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed er forudsat, at det i administrative forskrifter vedrørende fællesantenneanlæg kan bestemmes, at fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse. Denne bemyndigelse agter jeg at udnytte.

For fuldstændighedens skyld skal nævnes, at selv om der ikke er tale om en begrænsning i formel forstand, vil den omstændighed, at modtagning af udenlandske programmer i alle tilfælde vil være forbundet med visse omkostninger, bl.a. i form af betaling for ophavsrettigheder m.v., udgifter til ændring af fællesantenneanlægget osv., i større eller mindre udstrækning udgøre en vis begrænsning med hensyn til fællesantenneanlægs modtagning af sådanne programmer.

Spm. nr. S 1438

Til *miljøministeren* (11/7 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvad er ministerens kommentarer til, at miljøstyrelsen har givet medicinalfirmaet Novo principiel tilladelse til industriel gensplejsning, og var ministeren på forhånd orienteret om sagen?«